

De fradrag, der gives ved skalaindkomstens opgørelse, er efter forslaget de samme som i købstæderne m. v., d. v. s. hustru- og børnefradrag efter statsskattelovgivningens regler samt personfradrag, der fra og med skatteåret 1960-61 andrager 4 000 kr. for forsørgere og 2 500 kr. for ikke-forsørgere. Da de laveste indkomster, der pålignes kommuneskat i disse kommuner, efter de gældende regler er 1 500 kr., vil de nye personfradrag — under forudsætning af nogenlunde uforandrede indtægtsforhold — betyde, at omkring 65 000 personer med lave indkomster helt fritages for at svare kommunal indkomstskat. For skatteåret 1959-60 foreslås personfradragene dog — ligesom i købstæder m. v. — fastsat til 3 000 kr. for forsørgere og til 2 000 kr. for ikke-forsørgere, således at nedgang i antallet af kommuneskatteydere fordeles over to år.

Når skalaindkomsterne er opgjort, beregnes kommuneskattens grundbeløb efter den skala, der er angivet i den foreslåede § 9 i kommuneskatteloven. De enkelte kommuner fastsætter hvert år efter behov, med hvilken procent af skalaens grundbeløb kommuneskatten skal udskrives (udskrivningsprocenten), på samme måde som de tre hovedstadskommuner, der også hidtil har benyttet grundbeløbsskala.

Den foreslåede skala er udformet således, at det laveste trin omfatter skalaindkomster på op til 20 000 kr. Dette svarer for forsørgere, der ikke har ret til hustru- eller børnefradrag, til en samlet indtægt på ca. 35 000 kr. For alle indkomster under denne grænse beregnes skattens grundbeløb som 14 pct. af skalaindkomsten efter samme princip som i købstæderne m. v. Indkomstforøgelser, der ikke bringer skalaindkomsten op over 20 000 kr., vil derfor på alle indkomstrin blive beskattet med en fast procent, nemlig de 14 pct. ganget med kommunens udskrivningsprocent og divideret med 100. For skalaindkomster over 20 000 kr. bliver grundbeløbene ifølge den ny skala ca. en trediedel højere end den gældende skalas grundbeløb.

I Københavns kommune, der for tiden udskrives 132,5 pct. af grundbeløbene ifølge den gældende skala, vil overgangen til de foreslåede personfradrag og den ny skala — såfremt der udskrives skat med 100 pct. af grundbeløbene — betyde næsten uforandret kommuneskat for større indkomster. For skalaindkomster under 20 000 kr. — svarende til ca. 35 000 kr.s samlet indkomst — vil der i så fald blive tale om skattenedsættelser, der for de fleste lavere og mellemstore indkomster vil andrage 150-200 kr. årlig. Dog vil ikke-forsørgere få lidt mindre skattenedsættelser og på visse indkomstrin skattefor-

højelser, idet personfradragene er gradueret efter forsørgerstilling.

Det er selvfølgelig ikke muligt på forhånd at afgøre, om Københavns kommune i de kommende år vil kunne fastsætte sin udskrivningsprocent netop til 100. Dette vil afhænge ikke alene af indkomstudviklingen hos de københavnske skatteydere, men også af, hvorledes kommunens øvrige indtægter og udgifter vil udvikle sig. I denne forbindelse kan nævnes, at en gennemførelse af den foreslåede ekstraordinære grund- og ejendomsskyld vil give kommunen en merindtægt, som vil skabe mulighed for visse nedsættelser af den kommunale indkomstskat.

Frederiksberg og Gentofte kommuner har hidtil benyttet samme rateskala som København, men deres udskrivningsprocenter er for tiden henholdsvis ca. 28 og ca. 32 pct. lavere end den københavnske. Hvis disse to kommuner i de kommende år fastsætter udskrivningsprocenter på henholdsvis ca. 72 og ca. 68, vil overgangen til det foreslåede beskatningssystem få nogenlunde samme virkninger på de forskellige indkomstrin som en udskrivning med 100 pct. af de nye grundbeløb i København. Dog vil det lavere beskatningsniveau i Frederiksberg og Gentofte kommuner bevirke, at skattenedsættelserne for de lavere og mellemstore indkomster i så fald vil blive tilsvarende lavere i de to kommuner end i København.

Det foreslåede beskatningssystem for hovedstadsområdet skal efter forslaget ikke alene anvendes i de tre nævnte hovedstadskommuner, der hidtil har benyttet progressiv rateskala, men også i en række af hovedstadens omegnskommuner, der hidtil har udskrevet deres kommuneskat ved anvendelse af ligningsprocent og ligningsskala. Det drejer sig om de kommuner, for hvilke indenrigsministeren kan stadfæste særlig styrelsesvedtægt i henhold til § 34, stk. 3, i lov om købstadkommunernes styrelse, således som denne lov er ændret ved lov nr. 181 af 20. maj 1952. Af disse kommuner benytter Gentofte dog som nævnt allerede den københavnske skala.

Denne udvidelse af rateskala-området svarer i princippet ganske til den foreslåede § 9 a i kommuneskatteloven, hvorefter købstædernes forstæder skal udskrive kommuneskat efter samme system som købstæderne. Også i hovedstadsområdet vil den foreslåede afløsning af erhvervsskatten bevirke, at den skattemæssige tilskyndelse til at flytte ud til et skattely i hovedstadens omegn forøges, navnlig for skatteydere med større indkomster, der hidtil har været erhvervsskattepligtige til f. eks. Københavns kommune. Ganske vist vil den foreslåede afløsningsordning for erhvervsskatten medføre, at navnlig de